

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Kristlig kärlek – ett tecken på sant lärjungeskap

Äldste Michael B. Strong
i de sjuttios kvorum

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught,

Lärjungeskapets verkliga destination är att bokstavligen bli som Jesus Kristus är.

President Russell M. Nelson uppmanade oss nyligen att ”göra vårt lärjungeskap till vår högsta prioritet”. Denna kraftfulla uppmaning har inspirerat mig till att djupt begrunda mitt lärjungeskap till Jesus Kristus.

Ett lärjungeskap är avsiktligt

En lärjunge är någons efterföljare eller elev. Lärjungar är ”lärlingar” som ägnar sitt liv åt att bli som sin lärare. Att vara en Jesu Kristi lärjunge betyder därför något mer än att tro på hans undervisning och lärdomar. Det betyder faktiskt mer än att erkänna hans gudomlighet och ta emot honom som vår Frälsare och Återlösare, även om det är ytterst viktigt.

President Dallin H. Oaks har sagt: ”Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt.” Lärjungeskapet är en avsiktlig resa vi beger oss på för att förvandlas genom Herrens försoningsoffer och hans möjliggörande kraft. Lärjungeskapets verkliga destination är att bokstavligen bli som Jesus Kristus är – till den grad att vi mottar hans ”bild i [våra] ansikten”.

För att vara Herrens lärjungar måste vi medvetet efterlikna hans tankar och handlingar varje dag – till exempel hans lydnad, ödmjukhet och tålamod. När vi gradvis införlivar dessa egenskaper i vår egen identitet får vi del av hans gudomliga natur. Detta efterliknande av Frälsarens natur är det viktigaste med att tillbe honom. Som president Nelson har sagt: ”När vi dyrkar

“Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with com-

Jesus uttrycker vi det bäst genom att efterlikna honom.”

Tecknet på sant lärjungeskap

Av alla Jesu Kristi gudomliga egenskaper som vi ska efterlikna är det en som är mest framträdande och förkroppsligar alla andra. Den egenskapen är hans rena kärlek. Både profeten Mormon och aposteln Paulus påminner oss om att utan kärlek är vi ingenting. Eller, som det uppenbarades för profeten Joseph Smith, utan ”kärlek kan vi ingenting göra”.

Frälsaren själv menade att kärlek är ett kännetecken genom vilket hans sanna lärjungar ska kännas igen när han sa:

”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra.

Om ni har kärlek till varandraska alla förstå att ni är mina lärjungar.”

Kristlig kärlek är ett stort begrepp som kan vara svårt att definiera men som är lätt att uppfatta av alla som berörs av den. I Predika mitt evangelium står det att ”Kristi rena kärlek leder precis som tro till handling”. Kristlig kärlek kan verkligen kallas ”kärlek i handling”. Den här beskrivningen ger oss en god insikt i sammanfattningen av Frälsarens liv – ”han gick omkring och gjorde gott”.

Som Jesu Kristi efterföljare bör vi försöka efterlikna vår Mästares sätt att visa sin rena kärlek till andra. Även om Frälsaren visade sin rena kärlek på många sätt, vill jag fokusera på tre specifika mönster i hans rena kärlek som ofta ses hos hans sanna lärjungar.

Kristlig kärlek är att visa medkänsla

För det första visade Frälsaren sin kärlek genom att vara medkännande. Under sin verksamhet bland nephiterna, som det står om i Mormons bok, bad Herren folket att återvända hem och begrunda det han hade lärt dem, och att förbereda sig för hans återkomst på följande dag. Sedan står det:

”De grät och ... såg oavvänt på honom, som om de ville be honom att stanna litet längre hos dem.

Och han sa till dem: ’Se, mitt inre är fyllt av medlidande med er.”

Medkänsla är den delen av kristlig kärlek som försöker minska lidande. Fylld av medkänsla

passion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was "moved with compassion."

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, "One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people."

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to

helade Herren de sjuka och betryckta av folket. Efteråt välsignade han deras barn medan änglar nedsteg från himlen och omringade dem. Han utförde dessa ömma, kärleksfulla handlingar och många fler eftersom han "förbarmade sig över dem".

När jag tjänade som ung missionär i Sydamerika gynnades jag på samma sätt av en käre väns medkänsla. En kväll när jag och min kamrat körde hem till vår missionspresident, svängde en ung man plötsligt ut med sin cykel framför bilen. Det hände så snabbt att jag inte kunde förhindra olyckan. Tragiskt nog dog den unge mannen av kollisionen. Jag var förtvivlad över hans död. Vetskrämd och chockad av den fruktansvärda insikten om vad som just hade hänt, greps jag och låstes in. Jag har aldrig känt mig räddare och ensammare. Jag fylldes av förtvivlan och rädsla för att behöva sitta i fängelse resten av livet.

En annan missionär, äldste Brian Kochevar, hörde talas om olyckan och fylldes av medkänsla. Han kom till fängelset och vädjade till polismännen att få vara med mig i cellen så att jag inte skulle vara ensam. Som genom ett under gick det med på det. Än i dag känner jag en djup tacksamhet till den här lärjungens kristliga kärlekshandling som lugnade och tröstade mig under den värsta stunden i mitt liv. Hans kärleksfulla medkänsla var ett tydligt tecken på hans lärjungeskap. Som president Nelson har sagt: "Ett av de lättaste sätten att känna igen en sann efterföljare till Jesus Kristus är genom den medkänsla med vilken den personen behandlar andra."

Kristlig kärlek är att betjäna outtalade behov

Ett annat exempel på hur Frälsaren visar sin kärlek är hans lyhördhet och hur han uppfyller andras outtalade behov. Till mannen som hade varit sjuk i 38 år utan någon hjälp gav Herren läkedom och uppmuntran till att leva rättfärdigt. Till kvinnan som hade begått äktenskapsbrott erbjöd han hopp och tröst i stället för fördömelser. Till den lame mannen som sänktes ner genom taket gav Herren syndernas förlåtelse, inte bara kroppslig läkedom.

När jag kallades att tjäna som biskop gjorde våra sex små barn sakramentsmötena prövande för min fru Cristin som måste hantera dem själv

manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple

medan jag satt på förhöjningen. Som ni kan föreställa er var våra barn ofta långt ifrån vördnadsfulla. Två medlemmar i vår församling, John och Debbie Benich, såg hennes omständigheter och började sätta sig med henne på söndagarna för att hjälpa till. Deras vänlighet fortsatte i många år och de blev extra far- och morföräldrar för vår familj. Liksom Herren hade dessa lärjungar upptäckt det outtalade behovet och handlat i kärlek – ett tydligt tecken på deras lärjungeskap.

Kristlig kärlek är att hjälpa andra längs förbundsstigen

Slutligen är Frälsarens fullkomliga kärlek fokuserad på att göra det möjligt för alla Guds barn att nå sin gudomliga potential så att vi kan "ta del av hans frälsning och hans återlösnings kraft". När vi blir mer som vår Mästare får vi naturligt en större önskan att hjälpa våra bröder och systrar längs förbundsstigen.

Vi kan till exempel upplyfta och bli vän med dem som känner sig förorättade eller bortglömda, hjälpa dem som är nya i församlingen att känna sig välkomna eller bjuda in vänner att tillbe med oss under sakramentsmötet – kanske den här påsken. Det finns otaliga sätt att uppmuntra och hjälpa andra i deras utveckling om vi medvetet och i bön söker himlens hjälp att ha ögon att se och ett hjärta att känna hur Jesus Kristus ser och känner för dem.

Att hjälpa andra längs deras förbundsstig kan ta sig uttryck i okonventionella hjälpsamma handlingar. Här är ett exempel: Under mitt nuvarande uppdrag i Filippinerna hörde jag talas om familjen Agamata. De döptes 2023 och bokade sedan ivrigt datum för att beseglas som familj i det närliggande Urdaneta tempel. Men precis före familjens besök drabbades området av flera tyfoner. Broder Agamata, som var risbonde, kunde inte plantera sina grödor under de svåra stormarna. När vindarna äntligen mojade behövde han snabbt plantera riset medan marken var genomdränkt – idealiska omständigheter för sådd. Sorgligt nog skulle tempelresan behöva skjutas upp.

Två lärjungar, äldste och syster Cauilan, och tre unga servicemissionärer hörde talas om familjen Agamatas kamp och erbjöd sin hjälp trots att de inte hade någon erfarenhet av lantbruk. Under den stekande solen hjälpte de till att plantera fröplantorna, vilket gjorde att paret Agamata kunde slutföra sina uppgift, åka till tempel

sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

och beseglas enligt planen. Äldste Cauilan sa att ”[familjen Agamatas] ansikten lyste när vi såg dem klädda i vitt i Herrens hus. Glädjen vi kände över att tjäna den enskilde går inte att jämföra med något!”

Familjen Agamata kan nu glädjas åt de stora välsignelserna av att vara beseglade för evigheten tack vare att några medlärjungar som var fyllda med kristlig kärlek – ett tecken på deras lärjungeskap – ville hjälpa sina bröder och systrar framåt på förbundsstigen.

Bröder och systrar, att vara Jesu Kristi lärjungar är det enda sättet att uppnå varaktig glädje. Det är en väg fylld av avsiktliga och meningsfulla kärlekshandlingar för andra. Lärjungeskapets väg kan vara svår och utmanande, och fastän vi ibland kämpar och misslyckas tröstas vi av att Gud är medveten om oss och längtar efter att hjälpa oss varje gång vi försöker. Jesaja påminde oss om att Gud ”tar vår högra hand och säger: Var inte rädd, jag hjälper dig”.

Med denna försäkran från vår himmelske Fader i åtanke är det min uppriktiga bön att vi ska följa president Nelsons uppmaning att prioritera vårt lärjungeskap. Må vi ”be till Fadern av allt [vårt] hjärta att [vi] må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare ... så att vi, när han visar sig, ska bli som han”, för vi bär tecknet på ett sant lärjungeskap, vilket är ”den kärlek som är Kristi rena kärlek”.

Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår levande underbare Frälsare, Återlösare, föredöme och vän. I Jesu Kristi namn, amen.